

آینه

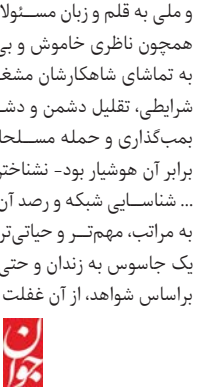
آب در هاون نکوبیم
● **عباس عسدی**: ادعاهایی که علیه یک قاری قرآن در فضای رسانه‌ای و مجازی و سپس به صورت رسمی مطرح شد، یک ضایعه تمام‌عیار بود، چه آن ادعاها به صورت کلی یا جزئی درست باشد و چه آنکه به کل نادرست و به ناحق باشد. در هر دو صورت این رویداد یک زیان بزرگ برای جامعه ایران محسوب می‌شده؛ زبانی که حداقل بخشی از آن ریشه در وضعیت علیل رسانه‌ای ایران دارد. بهتر آن بود که امکان داشت در مورد این پرونده‌ها ورود پیدا نکنیم ولی چگونه می‌توان ساکت بود، درحالی‌که این مسئله به موضوع و گفت‌وگو بسیاری از مردم عادی و نخبان تبدیل شده است... مشکل اصلی در این ماجرا جایگاه ضعیف رسانه‌های داخلی است. اینکه تعدادی از آموزش‌گیرندگان قرائت قرآن و خانواده‌های‌شان برای پیگیری ادعای خود ناچار شده‌اند که موضوع را به یک رسانه فرامرزی و به قول مقامات رسمی معاند بکشانند، خود گویای همه‌چیز است. در واقع شاکیان پس از چند سال از نحوه رسیدگی قطع‌اعمید کرده بودند لذا به شیوه طرح در رسانه متوسل شده‌اند، زیرا چند سال از ماجرا می‌گذرد و اگر می‌خواستند پیش از این و از ابتدا اقدام رسانه‌ای می‌کردند. به علاوه از طرح ماجرا در رسانه داخلی نیز ناامید بوده‌اند، لذا به بدترین حالت یعنی رسانه‌ای که حکومت هم از آن دل پرخونی دارد متوسل شده‌اند. فراموش نکنیم این افراد به‌طورقطع و یقین‌ا از علاقه‌مندان به نظام بوده‌اند و حتی حالا هم که مطلب را علنی منتشر می‌کنند بارها و بارها این قید را اضافه می‌کنند که در دفاع از نظام چنین شکایتی را کرده‌اند، هرچند تکرار چنین گزاره‌ای برای جامعه مطلوب نیست و افراد باید برای دفاع از خودشان هم بتوانند استیفای حق کنند. درهرحال شاکیان نسبت به رسیدگی منصفانه و نیز طرح علنی ماجرا در رسانه داخلی ناامید شده‌اند، لذا مسیر دیگری را انتخاب کرده‌اند و عجیب‌ترین بخش ماجرا اینجااست که متهم نیز برای دفاع از خود به پرسش‌های آن رسانه پاسخ مقدماتی می‌دهد و ادعان می‌کند که در داخل کشور امکانی برای طرح مسئله و دفاع از خود ندارد و اگر به او اجازه دهند با همان رسانه سخن خواهند گفت. درحالی‌که این وضع فاجعه رسانه‌ای است.

● **حسین شمسیان**: هنوز بر بخش‌های مهمی از متولیان امر، نفوذ معنایی جز یک جاسوس دوربین‌به‌دست یا یک بمب‌گذار بدصورت، هویت و تعریفی ندارد و معتقدند از این دو گذشت، به چیزهای دیگر می‌توان توجهی نکرد! این‌گونه است که بسیاری از افراد حرفه‌ای و تربیت‌شده، با ظاهری بسیار موجه و درستکار، بدون داشتن حتی یک فساد اخلاقی یا مالی یا سیاسی یا امنیتی ...و به بازگیری از داخل سیستم ما و افراد داخل حاکمیت می‌پردازند، طرح‌ها و حرف‌های خود را با پوششی از زیباترین عبارات و حتی ظاهرا مزین به تعالیم اسلامی و دغدغه‌های ارزشمند دینی و ملی به قلم و زبان مسئولان ما می‌آورند و خود همچون ناظری خاموش و نافوذ معنایی جز یک گوشه‌ای به تماشای شاهکارشان مشغول می‌شوند! در چنین شرایطی، تقلیل دشمن و دشمنی کینه‌توزانه او به بمب‌گذاری و حمله مسلحانه-که همیشه باید در برابر آن هوشار بود- نشاختن میدان بازی نیست؟! ... شناسایی شبکه و رصد آن از اولین تا آخرین فرد، به مراتب، مهم‌تر و حیاتی‌تر از حذف و محکومیت یک جاسوس به زندان و حتی اعدام است، کاری که براساس شواهد، از آن غفلت شده است.

کیم

جاسوس یا شبکه کدام مهم‌تر است؟!

● **حسین شمسیان**: هنوز بر بخش‌های مهمی از متولیان امر، نفوذ معنایی جز یک جاسوس دوربین‌به‌دست یا یک بمب‌گذار بدصورت، هویت و تعریفی ندارد و معتقدند از این دو گذشت، به چیزهای دیگر می‌توان توجهی نکرد! این‌گونه است که بسیاری از افراد حرفه‌ای و تربیت‌شده، با ظاهری بسیار موجه و درستکار، بدون داشتن حتی یک فساد اخلاقی یا مالی یا سیاسی یا امنیتی ...و به بازگیری از داخل سیستم ما و افراد داخل حاکمیت می‌پردازند، طرح‌ها و حرف‌های خود را با پوششی از زیباترین عبارات و حتی ظاهرا مزین به تعالیم اسلامی و دغدغه‌های ارزشمند دینی و ملی به قلم و زبان مسئولان ما می‌آورند و خود همچون ناظری خاموش و نافوذ معنایی جز یک گوشه‌ای به تماشای شاهکارشان مشغول می‌شوند! در چنین شرایطی، تقلیل دشمن و دشمنی کینه‌توزانه او به بمب‌گذاری و حمله مسلحانه-که همیشه باید در برابر آن هوشار بود- نشاختن میدان بازی نیست؟! ... شناسایی شبکه و رصد آن از اولین تا آخرین فرد، به مراتب، مهم‌تر و حیاتی‌تر از حذف و محکومیت یک جاسوس به زندان و حتی اعدام است، کاری که براساس شواهد، از آن غفلت شده است.

دوگانه «انقلاب، رفاه» و راهبرد شیطان در انتخابات آینده

سیدعبدالله متولیان: جریان غرب‌گرا و غیرانقلابی درصدد است با توجیه کارشکنی و فریبکاری آمریکا و ناکامی‌های پسابرجامی، همه مشکلات را به گردن انقلاب و نگاه انتقابی انداخته و تنها راه گشایش در امور مملکت را بازگشت از راه رفته و پشت‌کردن به آرمان‌های انقلاب اسلامی معرفی کند. این جریان خطرناک و بنیان‌کن به صورت چراغ‌خاموش و در پناه دهه‌ها موضوع غیراضلی و ایدئیی در حال برنامه‌ریزی است تا به مردم الفت‌اند که اگر مشکلی هست به خاطر انقلاب است، اگر معیشت مردم گرّه خورده، اگر آموزش ما مشکل دارد، اگر کارخانجات کشور تعطیل شده، اگر اقتصاد فلج شده ... همه و همه به خاطر انقلاب و پایبندی به تفکر انقلابی است. ناگفته پیداست که چنانچه این دوگانه به سرانجام موردنظر طراحان برسد شناع آسیب‌پذیری‌های آن به تحریف انقلاب و امام، تغییر میل و باور مردم، آسیب‌دیدن محور مقاومت، کم‌شدن فشار از رژیم صهیونیستی و در یک کلمه تکمیل پروژه استحاله نظام مقدس جمهوری اسلامی ایران خواهد رسید. لذا بر آحاد اندیشمندان، صاحب‌نظران، اصحاب رسانه، جناح‌های سیاسی، دولتمردان و به‌ویژه شخص رئیس‌جمهور محترم لازم و واجب است که درک حساسیت موضوع نسبت به ختنی‌سازی توطئه آمریکایی مذکور اقدام نمایند.

گفت‌وگو با سروش محلاتی درباره برداشت‌های مختلف از واقعه عاشورا

خط قرمزهای امام حسین(ع) کجا بود؟

عکس خبرگزاری شفتا

مرجان توفیدی

جلسه تفسیر نهج‌البلاغه تازه تمام شده بود. پارکینگ منزلی که جلسه آنجا برگزار شده بود، تقریباً خالی بود. در ورودیو آن پارچه‌نوشته‌هایی به مناسبت محرم نصب کرده بودند و سر هر دیواری هم نام یکی از امامان به چشم می‌خورد. فقط دو، سه نفری هنوز گرد او حلقه زده بودند. یکی هم دعوتی گرفت برای یک نشست دیگر. وارد که شدم، محمد سروش محلاتی هم از جای خود بلند شد و دوباره پشت میز کوچکی قرار گرفت که نسخه‌ای از قرآن و نهج‌البلاغه روی آن قرار داشت. جلسات تفسیری همراه با صبحانه برگزار می‌شود. ساعت هنوز؟ نشده بود که مصاحبه‌ها را آغاز کردیم. موضوع هم بحث‌هایی بود که درباره صحبت‌های سروش در گرفته بود. در همان ایام اقامه عزای امام حسین، او در جلسه‌ای از مذاکرات امام حسین و عمر بن سعد سخن گفته بود. این سخنان را خبرگزاری‌های اسوکلرا و تاریخ‌پژوهان این طیف شدیداً مورد انتقاد قرار دادند. همین موضوع را مبنای گفت‌وگوی خود قرار دادیم. اینکه چه می‌شود روشنفکر دینی هربار قراتی از قیام کرپلا را مطرح می‌کند؟ روزگاری از حسینیه ارشاد، امام حسینی معرفی می‌شود که انقلابی است و حالا که به روزگار مذاکره رسیده‌ایم، وجهه دیگری طرح می‌شود؟ برای پاسخ به این پرسش‌ها، اول نقدهای مطرح‌ود در روزهای اخیر را بازگو کردیم. تخصص سروش «فقه سیاسی» است، او بی‌آنکه نگاهی به اطراف داشته باشد، مثل زمانی که عظم می‌کند، سخن می‌گفت و هراز گاهی کتابی را از کیف دستی‌اش بیرون می‌آورد و مطلبی را گوشزد می‌کرد و گاهی هم از آنچه می‌شنید، بلخندی می‌زد.

که این موضوع را تأیید می‌کند، شواهد البته خیلی زیاد است، ولی من به برخی از آنها اشاره می‌کنم. براساس نقل تاریخ‌های قدیم و معتبر، عمره زیادی از اصحاب عمر بن سعد شب عاشورا و روز قبل از آن با امام حسین(ع) ملحق شدند؛ مثلاً در همان کتاب «الامامه و السیاسة» که متعلق به قرن سوم هجری است، نوشته شده که ۳۰ نفر شب عاشورا از سپاه عمر بن سعد به سپاه امام پیوستند. استدلال این عده برای آمدن چه چیزی بود. چرا سپاه عمر را رها کردند؟ در «امامت و سیاست» ابن قتیبه و نیز در «عقد الفرید» و هم در «تاریخ دمشق» ذکر شده که این افراد به سپاه امام پیوستند و استدلال آنها این بود که ما منتظر بودیم تا ببینیم عبدالله چه جوابی به پیشنهادهای امام حسین(ع) می‌دهد. حالا که همه پیشنهادهای او را رد کردند، این جنگ، جنگ نامردی است و ما حاضر نیستیم این کار را بکنیم. پس معلوم می‌شود این خیر بین اصحاب خودشان هم پیچیده بوده که امام حسین(ع) پیشنهادهایی را مطرح کرده و منتظر بودند ببینند چه می‌شود. حالا چون عبدالله آن پیشنهادها را نپذیرفته است، درحالی‌که حق امام حسین(ع)، این بوده که به آن پیشنهادات عمل شود، پس ما در مقابل عبدالله می‌ایستیم. این مسئله درباره «حرین‌زید ریاحی» هم آمده است. در تاریخ گفته شده، وقتی حر تصمیم گرفت سپاه عبدالله را رها کند، گفت‌وگویی با عمربن‌سعد داشته است. در آن گفت‌وگو حر به عمر می‌گوید چرا تو پیشنهادهای حسین‌بن‌علی را قبول نمی‌کنی؟ آن پیشنهاد چه بود؟ شخص عبدالله که دو راه را پیش‌روی امام گذاشته بود: آمدن یا رفتن. اگر امام تسلیم‌شدن، تسلیم یعنی اینکه خود را در اختیار من قرار بده و اگر من بخواهم گردن تو را می‌زنم و اگر بخواهم آزادت می‌کنم. اما غیر از سیاست عبدالله، سخنانی بین افرادی که از سپاه عمر به سپاه امام حسین(ع) می‌پیوندند و نیز حر مطرح می‌شود، مبنی بر اینکه چرا عمر پیشنهادهای حسین‌بن‌علی را قبول نمی‌کند و از آنها استنباط عمربن‌سعد از آنها، یعنی اینکه خود را در اختیار من قرار بده و اگر من بخواهم گردن تو را می‌زنم و اگر بخواهم آزادت می‌کنم. اما غیر از سیاست عبدالله، سخنانی بین افرادی که از سپاه عمر به سپاه امام حسین(ع) می‌پیوندند و نیز حر مطرح می‌شود، مبنی بر اینکه چرا عمر پیشنهادهای حسین‌بن‌علی را قبول نمی‌کند و از آنها استنباط می‌شود که باید چه وجود داشته باشد؛ یعنی امام پیشنهادهایی را مطرح کرده باشد و فقط این نبوده که امام گفته باشند ما می‌ایستیم و می‌جنگیم

اما غیر از سیاست عبدالله، سخنانی بین افرادی که از سپاه عمر به سپاه امام حسین(ع) می‌پیوندند و نیز حر مطرح می‌شود، مبنی بر اینکه چرا عمر پیشنهادهای حسین‌بن‌علی را قبول نمی‌کند و از آنها استنباط می‌شود که باید چه وجود داشته باشد؛ یعنی امام پیشنهادهایی را مطرح کرده باشد و فقط این نبوده که امام گفته باشند ما می‌ایستیم و می‌جنگیم

● **مستندات تاریخی صحبت‌های شما درباره سخن حر چیست؟**
منابع مختلفی وجود دارد، ولی در حد اینکه اینجا دست‌کم اشاره‌ای به موضوع شده باشد، می‌توان به «تاریخ طبری» استناد کرد. «تاریخ طبری» گفت‌وگوی بین حر با عمربن‌سعد را این‌گونه نقل می‌کند: «فما لکم فی واحدة من الخصال التي عرض علیکم رضا؟» یعنی، حر به عمربن‌سعد اعتراض کرد که چرا یکی از آن راه‌هایی که حسین‌بن‌علی پیشنهاد کرده، شما حاضر نیستید بپذیرید؟ عمربن‌سعد این‌طور گفت: «اما والله لو کان الامر الی لفعلت ولكن الامیر قد ابی ذلک» یعنی، «اگر کار دست من بود، من می‌پذیرفتم، عبدالله‌بن‌زید حاضر نیست که این را قبول کند؛ بنابراین [گویا] پیشنهادهایی بوده و شما اگر متن آنها را هم در اختیار نداشته باشید، می‌شود، حدس

سیاست

می‌کند؛ یعنی می‌گوید، حالا اگر کار اول به نتیجه نمی‌رسد، تو چرا با اینها هستی؟ تو به خاطر اینکه به دنیا و حکومت ری بررسی حاضر هستی که خون افراد مظلوم را بریزی، این موضوع را رها کن که این جهنم و آتش است. پس اگر بخواهیم به لحاظ تاریخی نگاه کنیم، این دو نقل با هم منافات پیدا نمی‌کند. به لحاظ مدلول هم که باشد امام حسین(ع) هم آن تلاش را کردند و هم این تلاش را کردند...»

● **اما ظاهر ماجرا چیز دیگری است. بزید حاکمی است که به ظاهر اسلام هم پایبند نیست و به همین دلیل امام قصد مقابله با او را دارد. حتی در وصیت‌نامه‌ای هم که در اختیار محمد حنفیه، برادرش قرار می‌دهد، می‌نویسد که من این حرکت را آغاز می‌کنم برای اصلاح دین جدم و امر به معروف و نهی از منکر. اگر بخواهیم این را ملاک قرار دهیم، از حرکت امام حسین(ع) مذاکره در نمی‌آید. شما چطور این مطلب را مطرح می‌کنید؟**

تمام آن مطالبی که درباره حرکت اعتراضی و انقلابی امام حسین(ع) مورد استناد قرار می‌گیرد، درست است. این مطالب جزء مشترکات همه این تحلیل‌ها است. یک تحلیل این است که وقتی مردم کوفه از امام دعوت می‌کنند، حضرت به سمت کوفه می‌روند. کوفه مهم‌ترین جایی بود که می‌توانست زمینه را برای حرکت اجتماعی مدنظر امام فراهم کند؛ یعنی ویژگی‌ای که در کوفه بود، در مکه و مدینه نبود. امام حسین(ع) آنجا طرفداران بسیاری زیادی داشت و شناخته شده بود. خود مردم اصلاً خودجوش به میدان آمده بودند. پیش از اینکه امام حسین(ع) سراغ آنها برود، آنها آمدند و درخواست کردند. به این دلیل کوفه بهترین جایی بود که می‌توانست مقدمات این انقلاب را فراهم کند؛ پس امام حسین(ع) [برای انقلاب حرکت کرده و این محل تردید نیست.

● **حتی آقای مطهری می‌گوید قبل از اینکه نامه‌ها به امام حسین(ع) برسد، ایشان اساس برنامه خود را بر این حرکت استوار می‌کنند.**
بله. یعنی حضرت، منهای دعوت مردم کوفه هم معترض بود و می‌خواستند اقدام کنند. اینها را همه قبول داریم و تردیدی درباره آن نداریم. آقای علامه طباطبائی تعبیری دارد و آن این است که امام حرکتش را با تهاجم شروع کرد که خودش زمینه را برای انقلاب فراهم کند؛ ولی بعد که حادثه کوفه اتفاق افتاد و مردم کوفه عقب‌نشینی کردند، حرکت امام از تهاجمی به تدافعی تغییر پیدا کرد؛ چراکه زمینه اقدام عمومی با عهدشکنی مردم کوفه از بین رفت. خب! امام حسین(ع) اینجا باید چه‌کار کند؟ ما در شرایطی که امام بعد از وضعیت کوفه قرار گرفته، صحبت می‌کنیم، نه در ابتدای حرکت امام. این دو را نباید با یکدیگر مقایسه کرد. حرکت‌های سیاسی، اجتماعی، انقلابی و حتی نظامی در مقاطع مختلف به صورت یک حرکت ممتد و یکسان نیستند. زمانی امام خمینی می‌گویند ۲۰ سال جنگ طول بکشد، ما ایستاده‌ایم. حرکت پیش می‌رود و به شرایطی می‌رسیم که قدرت ادامه جنگ را نداریم. حالا باید چه‌کار کرد؟! شبیه چنین اتفاقی برای امام حسین(ع) افتاد. دشمن مردم را به سمت خود جلب کرده است و بر اثر تهدید و تطمیع مردم عقب‌نشینی کردند و امام حسین(ع) هم تنها مانده است. اینجا اصل حرکت امام حسین(ع) انکار نمی‌شود؛ بلکه به اقتضای شرایط و امکاناتی که به تازگی دارد، امر به معروف و نهی از منکر را دنبال می‌کند. این زمان در آن شرایط و در ابتدای حرکت، آن طرح وجود داشت، الا آن دیگر به آن شکل امکان اجرای طرح وجود ندارد؛ هرچند امام به تناسب شرایط جدید قطعا تکلیف را به شکل دیگری ادامه می‌داد؛ ولی آیا امر به معروف فقط یک روش و شیوه دارد؟

● **در این مرحله هم روایات مشهور که ما شنیدیم و خواندیم، این است که امام وقتی در مسیر از ماجرای کوفه آگاه می‌شود، به سپاه دشمن می‌گوید که بگذارید من برگردم. ولی نکاتی که شما اشاره کردید، خیلی نکات جدیدی بود که یا شاید تابه‌حال به آن اشاره نشده یا تابه‌حال روشنفکر دینی صلاح می‌دانست که این مطالب را ننویسد و حالا که بحث مذاکره در ادبیات سیاسی کشور مطرح شده، به این مطالب رجوع می‌کند!**

اینکه چه اتفاقی می‌افتد که گاهی ذهن انسان به مطالبی معطوف می‌شود که در گذشته معطوف آن نبوده، علل مختلفی دارد. ممکن است همین فضای اجتماعی باشد؛ مثلاً گاهی اوقات الهام‌بخش برخی از نکات می‌شود تا انسان پیگیری کند ببیند قضیه چه بوده است؛ اما من نمی‌خواهم آن را دنبال کنم. الان ما با یک استدلال مواجه هستیم که شما می‌گویید این استدلال با انکیزه‌های خاصی پیدا شده است. خب! شده باشد. بالاخره در منابع تاریخی است! کسی نمی‌تواند ادعا کند اینها مطالبی است که امروز جعل می‌شود. اینها بیش از هزار سال است که در تاریخ موجود است. اگر مبدأ را تاریخ ابی مخفف قرار دهیم که معتبرترین منبع تاریخی است، تا به امروز چیزی حدود ۱۳۰۰ سال است که این مطالب در منابع ما وجود دارد.

ادامه در صفحه ۷

آینه دیروز

۹ سال پیش در چنین روزی

کیم

- احمدی‌نژاد: خاک پای بسیجی‌ها هستم
- سعود الفیصل وزیر خارجه عربستان: ایران هر حمله‌ای را تلاقی می‌کند، هرگونه حمله نظامی به این کشور نتیجه معکوس دارد
- رهبر یهودیان ضدصهیونیسم در اروپا: ایران مظهر عدالت و حقوق بشر است
- معاون وزیر اقتصاد و دارایی: تصدی‌گری دولت باید از ۶۰ به ۲۰ درصد کاهش یابد
- سفیر روسیه در ایران: دیدارهای پوتین با مقامات ایرانی بسیار جدی و پرمحتوا بود

اعتراض

- سفر ناگهانی وزیر خارجه روسیه به ایران؛ تهران مرکز رایزنی‌های جدید هسته‌ای شد
- آیت‌الله هاشمی‌رفسنجانی: هرچند بهتر بود آقای لاریجانی از این مقطع به مسئولیت خود ادامه می‌داد، ولی روند سیاست‌ها همچون گذشته با هدایت‌های رهبری معظم انقلاب ادامه خواهد یافت
- صندوق بین‌المللی پول خبر داد: تورم ۵/۱۷ درصد، رشد نقدینگی ۸/۴۸ درصد

ایران

- معاون حقوقی رئیس‌جمهور: دولت نهم قانون‌گراترین دولت است
- خزاعی در دیدار با البرادعی: اقدام‌های یکجانبه آمریکا، تحقیر آژانس و جامعه بین‌المللی است
- سفیر قزاقستان در تهران: اجلاس خزر پیروزی دیپلماسی ایران بود
- متکی: دود تروریسم در منطقه به چشم همه خواهد رفت
- سخنگوی وزارت خارجه ژاپن: ایران به تلاش‌ها برای آزادی دانشجوی روده شده ادامه می‌دهد
- رئیس مجلس: آمریکا علاقه‌ای به حل‌وفصل مسئله هسته‌ای ایران ندارد
- معاون رئیس‌جمهور: ایران و آذربایجان همت خوبی برای همکاری دارند
- سخنگوی قوه قضائیه: دوتریلیون و ۴۹۳ میلیارد ریال از زمین‌خواران گرفته شد

آفتاب

- احمدی‌نژاد: دست‌ان خیث اخلاک‌گر در اقتصاد را شناسایی کرده‌ایم
- سخنگوی قوه قضائیه: برخی دوست ندارند، امنیت اقتصادی در کشور وجود داشته باشد
- وزیر خارجه: حضور ناتو، کمکی به امنیت منطقه نمی‌کند
- محمد البرادعی: پرونده هسته‌ای ایران محتومه نیست
- کریستین ساینس مانیئور: ایران را نباید قربانی سیاست‌های شکست‌خورده آمریکا در خاورمیانه کرد
- درخواست ۸۳۰میلیون دلاری وزارت نفت از رئیس‌جمهور برای واردات گازوئیل
- وزیر بازرگانی: تعرفه فولاد وارداتی هیچ تفاوتی با نرخ بازار ندارد
- وزارت خارجه چین بار دیگر بر مخالفت این کشور با اعمال تحریم علیه ایران برای وادارکردن آن به توقف برنامه هسته‌ای صلح‌آمیز تأکید کرد

جمهوری اسلامی

- احمدی‌نژاد: ملت شجاع ایران از حقوق مسلم خود عقب‌نشینی نخواهد کرد
- رئیس مجلس: از فرود هواپیماهای قطری با عوان جعلی جلوگیری شود
- نماینده ایران در سازمان ملل: آمریکا به دنبال تخریب مذاکرات ایران و آژانس است
- سخنگوی وزارت خارجه: مواضع ماجراجویانه آمریکا و رژیم صهیونیستی درباره برنامه هسته‌ای ایران نشانه اهداف خصمانه آنهاست
- آیت‌الله هاشمی‌رفسنجانی: مجمع تشخیص مصلحت نظام از تصویب قوانین مغایر سیاست‌های اصل ۴۴ جلوگیری می‌کند
- رئیس خبرگان رهبری: همه اعضای خانواده انقلاب باید در انتخابات سالم و رقابتی شرکت کنند
- تسلیمت مقام معظم رهبری در پی درگذشت قیصر امین‌پور: او و دوستانش نخستین رویش‌های زیبا و مبارک انقلاب در عرصه شعر بودند
- احمدی‌نژاد: رسانه‌ها درخصوص سفرهای استانی خیلی خوب عمل کردند
- وزیران نفت و صنایع از سوی رئیس‌جمهور به مجلس معرفی شدند
- آیت‌الله هاشمی‌رفسنجانی: حل مشکلات کشور در گرو تصمیم‌گیری‌های به موقع و مناسب نمایندگان مردم است